

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 146

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
ACTE ALE SENATULUI					
4.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Pregătirea Conferinței privind Viitorul Europei” — COM (2020) 27 final	2			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 701 din 31 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	3–6	130.	— Decizie pentru numirea domnului Octavian Alexandru Hagiiani în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	12	
Decizia nr. 704 din 5 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă	6–8	131.	— Decizie pentru numirea domnului Nicolae Ivășchescu în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale	13	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI					
144.	— Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Brăila, Alba, Buzău, Brașov, Constanța, Covasna, Dolj, Giurgiu, Gorj, Sibiu, Tulcea, Vaslui, Vrancea și municipiul București	9	132.	— Decizie privind aplicarea mobilității pentru doamna Mihaela Irina Ionescu din funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	13
147.	— Hotărâre pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 615/2014	10–11	133.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Eduard Ștefan-Olteniceanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI					
129.	— Decizie privind numirea domnului Viorel Grigoraș în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	12	134.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Accoium Mustafa Levent a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	14
		135.	— Decizie privind numirea doamnei Mădălina Carmen Hristu în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	15	
		136.	— Decizie privind numirea domnului Sebastian Bodu în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	15	

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Pregătirea Conferinței privind Viitorul Europei”****COM (2020) 27 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și al art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/45 din 14.02.2020,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. salută inițiativa organizării Conferinței, ca exercițiu democratic de cooperare în efortul de a soluționa provocările cu care Uniunea Europeană se confruntă;

2. consideră că obiectivele Conferinței trebuie definite încă de la începutul acesteia;

3. subliniază necesitatea clarificării caracterului juridic al Conferinței și al documentelor adoptate în cadrul acesteia, inclusiv dacă va avea forța juridică să propună modificări ale Tratatelor;

4. susține participarea parlamentelor naționale ca membri cu drepturi egale ai Conferinței și organismelor de conducere, precum și o reprezentare egală ca număr cu cea a Parlamentului European;

5. exprimă acordul pentru participarea organismelor consultative — Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — la lucrările conferinței, conform propunerii;

6. salută implicarea cetățenilor prin organizarea unor consultări și dezbateri dedicate, dar exprimă rezerve privind mecanismul de selectare a participanților și rolul acestor agora. Modalitatea de selecție prin intermediul unor experți poate periclita legitimitatea sistemului de reprezentare democratică. Dialogul structurat presupune ca membrii Conferinței să testeze în cadrul discuțiilor cu cetățenii formularea problemelor și modalitățile de soluționare deja discutate în cadrul reuniunilor comisiilor și reuniunilor plenare ale Conferinței;

7. susține propunerea ca la acordul interinstituțional — Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei Europene — să poată subscrie și alți semnatori, între care și parlamentele naționale;

8. subliniază importanța respectării principiilor reprezentativității și legitimității democratice a membrilor Conferinței și evitarea abordărilor populiste care constituie deja o provocare la adresa democrației europene; partidele politice europene au responsabilitatea coagulării voinței politice a cetățenilor, elaborării și promovării proiectelor privind societatea europeană a viitorului;

9. transmite decizia de a participa la efortul comun de redefinire și avansare a agendei Uniunii Europene, o agendă ambițioasă și mai incluzivă, drept condiție pentru un nou contract social cu cetățenii europeni.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 19 februarie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 19 februarie 2020.
Nr. 4.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 701**

din 31 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Gheorghe Purcaru în Dosarul nr. 45.853/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.287D/2017 și de Mircea Laurus în Dosarul nr. 266/39/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.823D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 octombrie 2019, în prezența domnului consilier juridic Costin Liviu Oprescu, pentru partea Agenția Națională de Integritate și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea Dosarului nr. 2.823D/2017 la Dosarul nr. 2.287D/2017, care a fost primul înregistrat, și, la cererea autorului excepției de neconstituționalitate Mircea Laurus, a amânat pronunțarea pentru data de 31 octombrie 2019, în vederea depunerii de concluzii scrise, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 2.592 din 26 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 45.853/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 75 din Legea nr. 393/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Gheorghe Purcaru în cadrul soluționării acțiunii în contencios administrativ prin care a solicitat anularea raportului de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate în anul 2015.

4. Prin Încheierea din 22 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 266/39/2017, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Mircea Laurus în cadrul soluționării acțiunii în contencios administrativ prin care a solicitat anularea raportului de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate în anul 2017.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Constituție, precum și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens se arată că textele de lege criticate se referă la definiția conflictului de interese, însă au un conținut diferit: pe de-o parte, în Legea nr. 161/2003, acesta este definit prin raportare la noțiunea de „interes personal de natură patrimonială” sau de „folos material”; pe de altă parte, în Legea nr. 393/2004, este definit cu referire la noțiunile de „interes personal”, „beneficiu” și „dezavantaj”. După cum se poate observa, modalitățile de a defini conflictul de interese sunt nu numai diferite (deoarece interesul personal nu vizează doar aspectele patrimoniale), ci și contradictorii (întrucât „beneficiul” poate îmbrăca și forme nemateriale, iar „dezavantajul” nu poate reprezenta în nicio situație un „folos”), ceea ce dă naștere unei stări de incertitudine cu privire la conduita ce trebuie urmată de către subiectul de drept căruia i se adresează norma, astfel încât să poată anticipa consecințele nerespectării ei. Pentru a fi accesibile destinatarului normei, legiuitorul era obligat să definească într-un mod clar și precis, fără echivoc, noțiunile distincte folosite, și anume „interes patrimonial” și „interes personal”. Așadar, dispozițiile de lege criticate reprezintă, de fapt, restrângeri ale drepturilor de exercitare liberă a mandatului dobândit de un cetățean, în virtutea dreptului său de a fi ales, prin participarea la luarea unei decizii a autorității publice respective. În final, se susține că sunt în vigoare două acte normative distincte, cu aceeași forță juridică, care definesc însă în mod diferit conflictul de interese, paralelism legislativ ce generează confuzie și incertitudine.

6. Autorul excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.823D/2017 mai susține că prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 124 alin. (1) din Constituție, fiind neconstituționale „în măsura în care nu se face nicio distincție între situațiile în care emitentul actului acționează pentru îndeplinirea unei obligații legale, pe de-o parte, și situațiile în care voința subiectivă a emitentului este determinantă pentru emiterea acestor acte, care altfel nu ar mai fi fost emise, pe de altă parte”. În acest sens arată că, deși unele instanțe judecătorești au făcut o astfel de distincție (de exemplu, Sentința nr. 115/2015, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în Dosarul nr. 780/57/2013), majoritatea instanțelor judecătorești, dar și

Agencia Națională de Integritate consideră lipsită de relevanță această chestiune. Susține că, în cauza de față, în calitate de primar, a semnat dispoziția de încadrare a fiicei sale în funcția de muncitor necalificat, pe baza referatului serviciului de resurse umane și a raportului întocmit de comisia de concurs. Or, scopul emiterii dispoziției de încadrare îl reprezintă îndeplinirea unei obligații legale ce revine angajatorului, în condițiile dreptului muncii, ca urmare a unui concurs organizat cu îndeplinirea tuturor prevederilor legale, iar nu obținerea unui folos material (salariu) pentru fiica sa. În concluzie, se susține că trebuie făcută distincție între actele emise de primar (atât cele semnate de primar, cât și cele emise prin delegare de atribuții) în exercitarea unei obligații legale sau fondate pe o justă cauză, caz în care nu poate fi vorba despre un conflict de interese, și actele emise discreționar, în care voința demnitarului trebuie să fie determinantă pentru realizarea unui interes personal și care nu s-ar fi putut realiza în lipsa voinței semnatarului actului.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, în condițiile în care reprezintă norme de drept material, iar nu norme de drept procesual. De asemenea, prevederile de lege criticate nu încalcă nici art. 53 din Constituție, deoarece sunt redactate în mod clar și susțin aceeași idee (interdicția încheierii de acte care pot produce un folos pentru persoana vizată), fapt care le asigură previzibilitatea. În consecință, nu se poate reține nici încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

8. Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale menționate de autorul excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă, în esență, jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 903 din 6 iulie 2010 și nr. 427 din 15 aprilie 2010 referitoare la previzibilitatea legii.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale și precizează că problema ridicată de autorul excepției constituie, în realitate, o problemă de interpretare a legii. Referitor la invocarea art. 16 alin. (1) din Constituție, apreciază că dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de lege, iar, cu privire la art. 21 și 124 din Constituție, consideră că textele de lege criticate permit accesul la o instanță independentă și imparțială și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

11. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 150 din 17 martie 2016 și nr. 427 din 21 iunie 2016, în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt formulate cu o precizie suficientă, persoanele interesate putând să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Ca atare, dispozițiile de lege criticate satisfac exigențele dreptului la un proces echitabil și, totodată, sunt precise și previzibile, astfel încât destinatarul normelor juridice este capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acestora, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul conținut:

— Art. 70 din Legea nr. 161/2003: *„Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.”*;

— Art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003: *„Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.”*;

— Art. 75 din Legea nr. 393/2004: *„Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru:*

- a) soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv;
- b) orice persoană fizică sau juridică cu care au o relație de angajament, indiferent de natura acestuia;
- c) o societate comercială la care dețin calitatea de asociat unic, funcția de administrator sau de la care obțin venituri;
- d) o altă autoritate din care fac parte;
- e) orice persoană fizică sau juridică, alta decât autoritatea din care fac parte, care a făcut o plată către aceștia sau a efectuat orice fel de cheltuieli ale acestora;
- f) o asociație sau fundație din care fac parte.”

15. Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 75 din Legea nr. 393/2004, ulterior sesizării sale, prin Legea nr. 88/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 6 mai 2019, a fost completat art. 75 din Legea nr. 393/2004 cu alin. (2), cu următorul cuprins: *„Fapta aleșilor locali de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 6 luni.”* De asemenea, Curtea observă că, după această completare, Legea nr. 393/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 597 alin. (2) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul

administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019. Însă, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă anularea rapoartelor de evaluare emise de Agenția Națională de Integritate în anii 2015 și, respectiv, 2017.

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Constituție, precum și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile de lege criticate sub aceleași aspecte ca în cauza de față, prin Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 25 mai 2016, prin Decizia nr. 427 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 9 noiembrie 2016, prin Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 3 februarie 2017, sau prin Decizia nr. 664 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 19 decembrie 2018. Prin Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, precitată, paragrafele 19 și 21, referitor la critica potrivit căreia există un paralelism legislativ în sensul că dispozițiile criticate reglementează conflictul de interese, dar folosesc noțiuni diferite, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece cele două norme de lege invocate de autorul excepției au atât ipoteze diferite, cât și conținut diferit, suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 reglementează obligația primarilor și viceprimarilor de a nu emite un act administrativ sau de a nu încheia un act juridic ori de a nu emite o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I, iar art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 definește noțiunea de „*interes personal într-o anumită problemă*”, în vederea întocmirii de către toți aleșii locali a declarației pe propria răspundere privind interesele personale.

18. Referitor la sancțiunile pentru nerespectarea acestor dispoziții de lege, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, paragraful 22, că, în cazul nerespectării obligației primarilor sau viceprimarilor prevăzute de art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea acestei obligații sunt lovite de nulitate absolută. Totodată, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 449 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015, paragraful 31, sancțiunea specifică ce vizează statutul primarilor este reglementată de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare. Pe de altă parte, în cazul dispozițiilor art. 74 și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004, art. 82 alin. (1) din aceeași lege prevede că „*Nerespectarea declarației privind interesele personale în termenul prevăzut la art. 79 atrage suspendarea de drept a mandatului, până la depunerea declarației*”, iar, în conformitate cu art. 82 alin. (2) din același act normativ, „*Refuzul depunerii declarației privind interesele personale atrage încetarea de drept a mandatului*”.

19. Cât privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenție, prin Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, precitată, paragraful 16, Curtea a reținut că acestea nu pot fi primite. Astfel, norma invocată din Constituție vizează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, potrivit art. 6 din Convenție, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Or, criticile de neconstituționalitate nu vizează aceste aspecte, ce constituie garanții ale dreptului la un proces echitabil, ci lipsa de previzibilitate a dispozițiilor art. 75 din Legea nr. 393/2004, ceea ce, în opinia autorului excepției, poate conduce la interpretări divergente ale instanțelor judecătorești cu privire la existența unor conflicte de interese. Pe de altă parte, Curtea a reținut că autorul excepției a beneficiat de posibilitatea formulării la instanța judecătorească a contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat încălcarea regimului juridic al conflictului de interese, ceea ce reprezintă o garanție a dreptului la un proces echitabil.

20. În ceea ce privește pretinsa neclaritate a textelor de lege criticate, prin Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, paragraful 18, Curtea a reținut că prevederile art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 sunt redactate cu suficientă precizie și claritate pentru a permite destinatarilor lor — aleșii locali — să își conformeze conduita și să anticipeze consecințele ce pot rezulta din neîndeplinirea obligației de depunere a declarației privind interesele personale, astfel cum acestea sunt stabilite prin art. 82 din Legea nr. 393/2004. Instituirea obligației aleșilor locali de a-și face publice interesele personale printr-o declarație pe propria răspundere are tocmai menirea de a evita starea de conflict de interese. La paragrafele 19 și 20 ale aceleiași decizii, Curtea a constatat că „*interesul personal*” — noțiune cuprinsă în prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 — nu vizează doar aspectele patrimoniale, ci se referă în mod complex la natura interesului alesului local, care ar putea determina lipsa de obiectivitate a acestuia în adoptarea deciziilor de autoritate circumscriindu-se sferei interesului și posibilitatea anticipării unui beneficiu sau a unui dezavantaj chiar pentru sine sau soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv sau pentru o asociație sau fundație din care fac parte. Astfel, Curtea a reținut că a determina în concret dacă un consilier local manifestă un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, în vederea stabilirii existenței stării de conflict de interese, constituie un aspect referitor la interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice cu atribuții în acest domeniu, respectiv Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească învestită cu soluționarea contestației împotriva raportului de evaluare.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Cât privește susținerile autorului excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.823D/2017 — potrivit cărora prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 124 alin. (1) din Constituție, fiind neconstituționale „în măsura în care nu se face nicio distincție între situațiile în care emitentul actului acționează pentru îndeplinirea unei obligații legale, pe de-o parte, și situațiile în care voința subiectivă a

emitentului este determinantă pentru emiterea acestor acte, care altfel nu ar mai fi fost emise, pe de altă parte” — Curtea constată că acestea reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii la cazul concret dedus judecătii, fiind de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, precitată, paragraful 25).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Purcaru în Dosarul nr. 45.853/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Mircea Laurus în Dosarul nr. 266/39/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 70 și ale art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 5 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihály Ágnes, Mihály Alexandru, Korpos Attila și Kovács Ștefan Attila în Dosarul nr. 1.635/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.086D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Local al Comunei Izvorul Crișului, domnul Gabriel Ioan Oltean,

secretar general al comunei, cu împuternicire depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și depune note scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse analizei Curții Constituționale prin raportare la critici similare, spre exemplu prin Decizia nr. 673 din 31 octombrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.635/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihály Ágnes, Mihály Alexandru, Korpos Attila și Kovács Ștefan Attila într-o cauză având ca obiect**

soluționarea contestației în anulare formulate împotriva unei sentințe civile a Tribunalului Cluj prin care s-a admis excepția tardivității și s-a respins cererea formulată ca fiind tardiv formulată.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece limitează posibilitatea de a formula contestație în anulare împotriva unei hotărâri definitive pronunțate în primă instanță. În acest fel justițiabilii care au hotărâri definitive de primă instanță sunt discriminați față de justițiabilii care au hotărâri pronunțate de instanțele de recurs sau de apel care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu recurs și care pot formula contestație în anulare întemeiată pe dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă.

7. Se mai arată că imposibilitatea formulării contestației în anulare întemeiate pe dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă împotriva hotărârilor definitive de primă instanță nu este proporțională cu scopul procedurii speciale reglementate prin Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și încalcă dreptul de a exercita singura cale de atac. O asemenea restrângere afectează însăși substanța dreptului de a soluționa pe fond cererea formulată în temeiul Legii nr. 215/2001.

8. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens arată că din interpretarea dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă rezultă fără echivoc că hotărârea pronunțată în primă instanță, care este rezultatul unei erori materiale, pentru care nu este prevăzută nicio cale de atac, nu poate fi remediată prin utilizarea căii de atac a contestației în anulare. Remedierea acestei erori nu este posibilă nici prin utilizarea căii de atac a revizuirii. Prin urmare, instanța apreciază că dispozițiile legale criticate contravin Constituției.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 503 alin. (2) pct. 2: „(2) *Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când: [...]*

2. *dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale;*”;

— Art. 503 alin. (3): „(3) *Dispozițiile alin. (2) pct. 1, 2 și 4 se aplică în mod corespunzător hotărârilor instanțelor de apel care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu recurs.*”

15. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 503 alin. (3) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, având în prezent următorul cuprins: „(3) *Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător hotărârilor instanțelor de apel care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu recurs.*”

16. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea va analiza dispozițiile legale criticate în forma anterioară modificării aduse prin Legea nr. 310/2018.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale sunt criticate din perspectiva faptului că hotărârea instanței de judecată pronunțată asupra contestației formulate împotriva hotărârii consiliilor locale de validare sau invalidare a mandatelor de consilier local [art. 31¹ alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007] nu poate fi atacată cu contestație în anulare întemeiată pe dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă.

19. În acest sens, Curtea observă că hotărârea pronunțată în temeiul art. 31¹ alin. (2) din Legea nr. 215/2001, hotărâre de primă instanță, are caracter definitiv, iar, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acest aspect nu este de natură a încălca accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare. Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea a precizat că normele care reglementează procedura de contestare în justiție a hotărârilor consiliilor locale privind validarea sau invalidarea mandatelor de consilier local sunt norme cu caracter special având ca finalitate declararea ca legal constituit a consiliului local, care să exprime configurația politică, așa cum aceasta rezultă din voința electoratului. Întregul proces de alegere și de constituire a autorităților publice locale este caracterizat prin celeritate și tocmai aceasta este și rațiunea pentru care sunt stabilite termene scurte, imperative, pentru depunerea la instanță a contestației și pentru soluționarea acesteia, hotărârile judecătorești pronunțate în această materie în primă instanță fiind definitive [a se vedea în acest sens Decizia nr. 117 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 20 mai 2016, Decizia nr. 284 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013, Decizia nr. 1.129 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 18 noiembrie 2010, Decizia nr. 792 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 19 iulie 2010, sau Decizia nr. 101 din 20 ianuarie

2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 4 martie 2009].

20. Legea procesual civilă reglementează contestația în anulare obișnuită care poate fi formulată împotriva hotărârilor definitive atunci când contestatorul nu a fost legal citat și nici nu a fost prezent la termenul la care a avut loc judecata [art. 503 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. Potrivit art. 634 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, sunt definitive hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului, în această categorie încadrându-se și hotărârea pronunțată în temeiul art. 311 alin. (2) din Legea nr. 215/2001.

21. În cazul contestației în anulare speciale, condiția de admisibilitate are în vedere doar obiectul acesteia, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 503 alin. (2) din Codul de procedură civilă, respectiv poate fi formulată împotriva hotărârilor instanțelor de recurs. Obiectul contestației în anulare speciale este extins și la hotărârile instanțelor de apel care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu recurs, prin alin. (3) al art. 503, care prevede că dispozițiile alin. (2) pct. 1, 2 și 4 din acest articol se aplică, în mod corespunzător, hotărârilor instanțelor de apel.

22. Analizând dispozițiile legale criticate prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezenta cauză (pentru situația hotărârilor definitive pronunțate în primă instanță în materia regimului străinilor în România), Curtea a reținut prin Decizia nr. 673 din 31 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2018, paragrafele 21—30, că, având în vedere caracterul definitiv al deciziei pronunțate în materia contestației formulate împotriva măsurii de interdicere pe teritoriul României, acesteia nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează contestația în anulare specială. O hotărâre judecătorească nu poate fi atacată pe alte căi decât cele expres prevăzute de lege.

23. Legiuitorul a reglementat prin art. 503 alin. (2) din Codul de procedură civilă calea de atac extraordinară a contestației în anulare speciale numai pentru hotărârile instanței de recurs și, în condițiile prevăzute la art. 503 alin. (3), și pentru hotărârile instanței de apel, spre deosebire de calea de atac extraordinară a contestației în anulare obișnuite, de drept comun, care are ca obiect hotărârile definitive.

24. Referitor la posibilitatea exercitării unei căi de atac, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor

procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege.

25. Referitor la dispozițiile art. 503 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 483 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 20 august 2015, constatând constituționalitatea acestora. Curtea a reținut, referitor la contestația în anulare, că aceasta este o cale extraordinară de atac, de retractare și nesuspensivă de executare, prin care se cere însăși instanței ce a pronunțat hotărârea atacată, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, să își anuleze propria hotărâre și să procedeze la o nouă judecată.

26. Prin urmare, textul legal criticat nu încalcă prevederile art. 16 și art. 21 din Constituție, deoarece, potrivit jurisprudenței constante a instanței constituționale, dacă legiuitorul este suveran în a reglementa diferit în situații diferite accesul la o cale ordinară de atac, fără ca prin aceasta să fie afectat accesul liber la justiție, *a fortiori* o atare concluzie se impune atunci când în discuție este accesul la o cale extraordinară de atac, care, prin definiție, are caracter de excepție și poate fi valorificată numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, în caz contrar existând riscul producerii unor perturbări majore ale stabilității și securității raporturilor juridice [a se vedea în acest sens Decizia nr. 304 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 31 iulie 2019, paragraful 37].

27. De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, precum și art. 129, care prevede că împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

28. În virtutea acestui mandat, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații.

29. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Constituție, invocate de asemenea de autorii excepției de neconstituționalitate în motivarea acesteia, Curtea constată că nu sunt incidente în cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihály Ágnes, Mihály Alexandru, Korpos Attila și Kovács Ștefan Attila în Dosarul nr. 1.635/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 și alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea unor modificări și completări
în inventarul bunurilor din domeniul public al statului
aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale,
situate în județele Brăila, Alba, Buzău, Brașov, Constanța,
Covasna, Dolj, Giurgiu, Gorj, Sibiu, Tulcea, Vaslui, Vrancea
și municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora în condițiile legii.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea adreselor poștale ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a înscrierii în cartea funciară.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Ionel Nicolae Ciucă
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 20 februarie 2020.
Nr. 144.

*) Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Regulamentului de organizare și
funcționare al Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 615/2014**

Având în vedere prevederile art. 13 alin. (8) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 199/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 615/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iulie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) relații de autoritate, care se stabilesc între directorul general al Agenției și directorii generali adjuncți, directorii sau șefii compartimentelor funcționale, după caz, între funcțiile de conducere și cele de execuție, precum și între Agenție și structurile subordonate;”.

2. La articolul 14 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) propune ministrului numirea directorului general și a celor doi directori generali adjuncți ai Agenției, în conformitate cu prevederile legale;”.

3. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Conducerea activității curente a Agenției este asigurată de către directorul general al Agenției, ajutat de doi directori generali adjuncți, numiți prin ordin al ministrului, la propunerea consiliului de conducere al Agenției, în condițiile legii.”

4. La articolul 16, litera k) va avea următorul cuprins:

„k) poate delega o parte din atribuțiile de serviciu directorilor generali adjuncți, în condițiile legii;”.

5. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Drepturile salariale ale directorului general și directorilor generali adjuncți ai Agenției se stabilesc potrivit reglementărilor în vigoare privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și se individualizează prin ordinul de numire în funcție.”

6. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Nechita-Adrian Oros

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

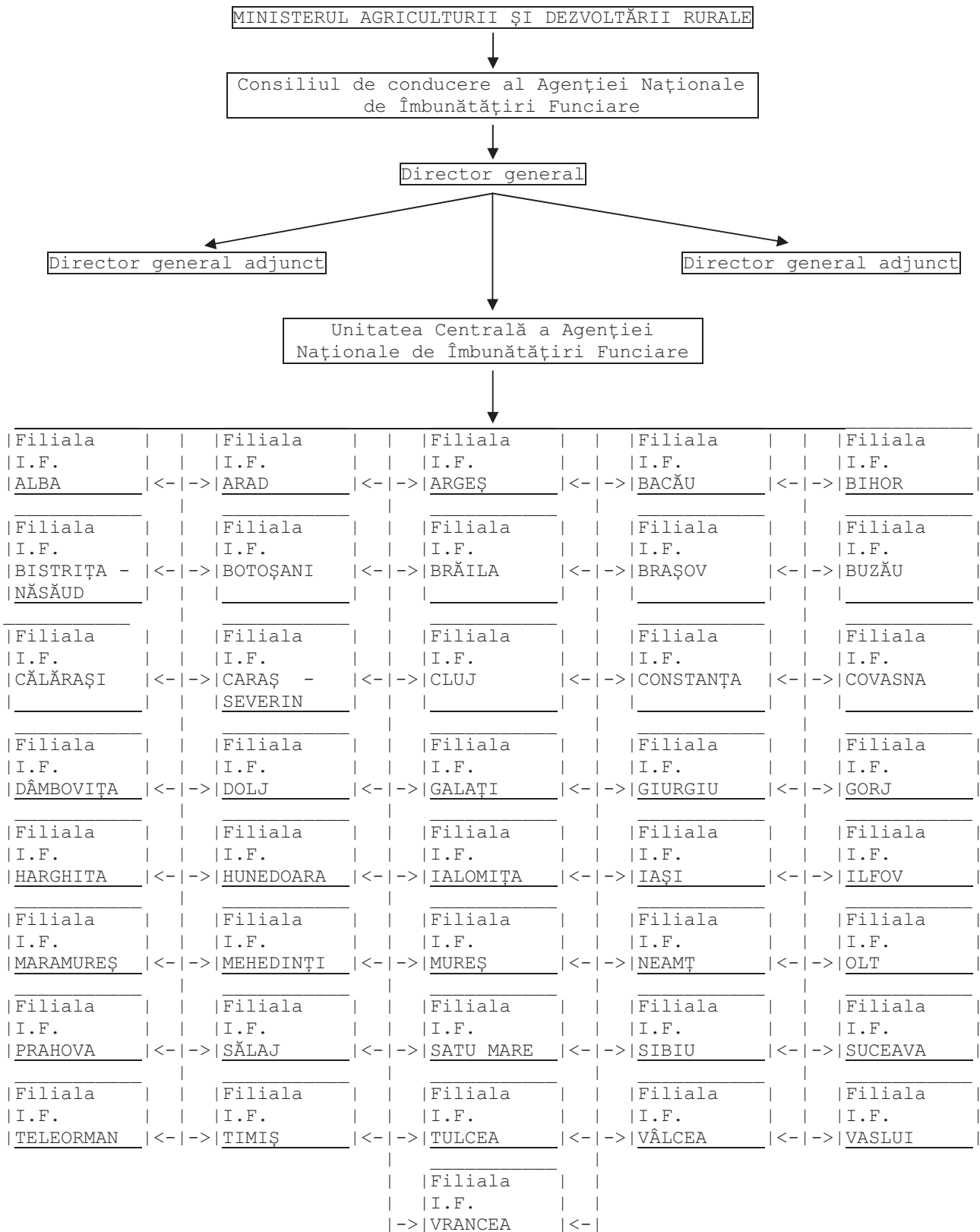
Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

București, 20 februarie 2020.

Nr. 147.

**STRUCTURA
organizatorică a Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare**

Filialele de I.F. pot avea
în alcătuire unități de
administrare.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Viorel Grigoraş
în funcţia de secretar de stat la Ministerul Transporturilor,
Infrastructurii şi Comunicaţiilor**

În temeiul art. 29, art. 31 lit. d) şi al art. 59 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Viorel Grigoraş se numeşte în funcţia de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii şi Comunicaţiilor.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

Bucureşti, 24 februarie 2020.

Nr. 129.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Octavian Alexandru Hagiiani
în funcţia de secretar de stat la Ministerul Transporturilor,
Infrastructurii şi Comunicaţiilor**

În temeiul art. 29, art. 31 lit. d) şi art. 59 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Octavian Alexandru Hagiiani se numeşte în funcţia de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii şi Comunicaţiilor.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

Bucureşti, 24 februarie 2020.

Nr. 130.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Nicolae Ivășchescu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii
și Protecției Sociale**

În temeiul art. 29, art. 31 lit. d) și art. 59 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nicolae Ivășchescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 24 februarie 2020.
Nr. 131.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea mobilității
pentru doamna Mihaela Irina Ionescu
din funcția publică de secretar general
al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor
în funcția publică de inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. h), art. 503 alin. (1) și (2), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamnei Mihaela Irina Ionescu i se aplică mobilitatea din funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Doamna Mihaela Irina Ionescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 24 februarie 2020.
Nr. 132.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Eduard Ștefan-Olteneanu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 1.950 din 18 februarie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.936/A.T. din 18 februarie 2020 și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 6.856/2020,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Eduard Ștefan-Olteneanu, șef birou la Biroul de control și supraveghere piață prestări servicii nealimentare din cadrul Comisariatului pentru Protecția Consumatorilor București — Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea București—Ilfov, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 24 februarie 2020.
Nr. 133.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Accoium Mustafa Levent
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri**

Având în vedere propunerea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, formulată prin Adresa nr. 973/VDP din 30 ianuarie 2020, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/604 din 3 februarie 2020, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 6.076/2020,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Accoium Mustafa Levent, inspector în cadrul Direcției organizare și informatizare — Primăria Municipiului Constanța, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, pentru o perioadă de 6 luni.

Art. 2. — Se constată încetarea aplicabilității dispozițiilor Deciziei prim-ministrului nr. 276/2018 privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat de către domnul Accoium Mustafa Levent, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 15 octombrie 2018.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 24 februarie 2020.
Nr. 134.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Mădălina Carmen Hristu
în funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mădălina Carmen Hristu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 24 februarie 2020.
Nr. 135.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Sebastian Bodu
în funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Sebastian Bodu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, pentru domeniul financiar-fiscal.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 24 februarie 2020.
Nr. 136.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

